

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 5. Flavianus Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

respirare cives, spemque bonam concipi-
 pere cœperunt, cum iudices hactenus
 neminem morte affecissent, & moram
 concederent, qua Cæsaris animus pro-
 pitari posset. S. Chrysostomus, qui in-
 ter hos inquisitionis motus siluerat, rur-
 sus concionari, ut adsueverat, cœpit;
 primis quatuor vel quinque diebus ser-
 monem a Gratiarum actione ob felicis-
 simam mutationem exorsus, in ipsa ora-
 tione de Creatione loquebatur, & teme-
 re jurantes increpabat. In alio sermo-
 ne sequenti illos arguit, qui obtento,
 quod prohibitus esset balneorum usus,
 exeuntes, in fluvio lavabantur, ibique in-
 solenter choreas agebant, quo etiam fœ-
 minarum curiositas attrahebatur; & hæc
 illo tempore dum primores civitatis alii
 in carceribus, alii in fuga, omnes vero
 ingenti timore percussi erant. Fatetur,
 auditores suos illius dissolutionis non es-
 se participes, at hortatur, ut & alios re-
 trahere satagant.

Sæculum IV.
 A. C. 378.

Chryf. hom.
 II. p. 127.
 Chryf. hom.
 II. 12. 13. 17.

hom. 18.
 p. 211.

§. V.

Flavianus Constantinopoli.

Interim Episcopus Flavianus Constanti-
 nopolim pervenerat. Regiam ingres-
 sus, procul ab Imperatore constitit, si-
 lens, demisso capite, & velato vultu, ac
 si ipse solus seditionis Antiochenæ fuisset
 reus. Accessit Imperator, atque iram
 tenens,

Hom. 29.
 p. 226.

Sæculum IV.
A. C. 387.

tenens, gratias toto Regni sui tempore urbi Antiochenæ exhibitas narrabat, addens post singula, quæ memorabat, beneficia: *Has ergo mihi rependunt vices? quam ego conquerendi causam dedi? & quare mortuis insultant? an nesciunt, suam urbem a me omnibus aliis, etiam illi, in qua primo lucem aspexi, fuisse prælatam? an nesciunt, quantum desiderium eam videndi me semper tenuerit.* Tum Episcopus inter amaros gemitus, & copiose fluentibus lacrymis, ait: *Auguste! scimus, te paterno amore patriam nostram fuisse persecutum, & hæc ipsa recordatio maxime pœnitentes cruciat. Ure, seca, occide! quod lubuerit statue! his peiora meriti sumus! malum, quod nobismetipsis intulimus, gravitate mille neces superat. Quid enim acerbius, quam in facie totius unversi summæ ingratitude reos inveniri? nullum non movit lapidem Dæmonum invidia, ut tua gratia privaret urbem, olim tibi tam cbaram! banc si deles, facis, quod Dæmones maximis votis exoptarunt, si parcis, intolerabili supplicio invidos torquebis.* Antiochenorum culpa occasionem tibi præbet, imponendi capiti tuo coronam, ista, quam geris, Augustiorem; banc enim ex parte alterius liberalitati debes, at vero clementiæ gloriæ, tuæ solius virtutis præmium erit. *Statuas tuas tuas prostraverunt! ecce alias, illis præ-*

p. 229.

pretiosiores, in cordibus subditorum tuo-
rum licet educere, imo tot tibi dicatas
habere statuas, quotquot in orbe terrarum
homines clementiam tuam laudabunt.

Deinde Constantini exemplum commemorat, qui audaculos, cum suam effigiem lapidibus impetiissent, non aliter ultus est, quam faciem manu tangendo, & dicendo, nihil se mali sensisse. In memoriam Theodosio adduxit proprias ejus leges, ut captivi tempore Paschali in libertatem emitterentur, & adjecta verba, Principe digna: *Utinam & mortuos resuscitare possem! potes modo!* subjungit Flavianus: *& si vis, omnes cives Antiochenos a mortuis revocabis! majora tibi quam fundatori urbis debebunt, majora, quam si, captam a Barbaris civitatem, liberasses!*

Cogita! non hic de unius urbis salute agi, sed de gloria tua, imo de Christianorum fama. *Judæi, & Gentiles, quid acciderit, sciunt; hi omnes oculis in te defixis, quid facturus sis, avide expectant. Si Clementiæ palmam dederis, dicent: En, quanta vis sit Religionis Christianæ! virum, orbis terrarum Dominum, contemnit, atque sapientiam & moderationem suggestit, quam vel in hominibus privata sortis raro inveneris. Profecto magnus est Christianorum Deus! qui homines supra humanam naturam evehit. Ne, queso!*

Sæculum IV.
A. C. 387.

L. 6. 7. 8. C.
Th. de indul.
crim.

p. 230.

Flaviani
Oratio.

Sæculum IV. so! audias causantes; si peperceris, fore,
A. C. 387. ut aliarum civitatum audacia crescat. Id,

p. 231.

fateor, timeri posset, si ideo parceres, quod
tibi puniendi potentia deesset; sed infeli-
ces isti metu exanimati sunt, & in mo-
menta percussoris manum opperiuntur. Si
citius jugulari jussisses, magnam supplicii
abstulisses partem. Ex horum miserorum
numero alii in deserta fugientes, in pra-
dam belluis cesserunt; alii in speluncis
dies, noctesque latuere, non viri modo, sed
& parvuli, atque feminae illustres, & de-
licatae. Calamitas urbem premit capti-
vitate gravior, quod ignorat nemo; vix
aliquid pejus, quam modo patitur, aedes,
etsi funditus everteris. Ergo miseros ci-
ves respirare concede! nihil facilius ve-
rum omnium Domino, quam punire, ut
ignoscere rarum!

p. 232.

Quantam Nominis gloriam bodierna
dies in futura secula tibi parere possit,
vide! Dicet aliquando posteritas: Cum
urbs vastissima læsæ Majestatis culpam
admississet, parentibus omnibus cæteris,
Præfectis, judicibus, & nemo mutire au-
deret, unicus Senecio, Sacerdos, in medium
prodiens, sola sua præsentia, & sermonis
simplicitate Principis animum ad commi-
serationem flexit. Magno tibi honori
est, Cæsar! quod me præ aliis ad banc Le-
gationem obeundam elegerit civitas no-
stra, hac enim publice testatum facit, om-
nino

nino persuasum habere, plus omnibus aliis subditis tuis apud te valere auctoritatem

Sacerdotum Dei, quantumvis alias contemni solet. Verum enim vero non solum a populo Antiocheno missus adveni; adsum Legatus Regis illius, qui Dominus est Angelorum, ut tibi edicam, si hominibus injurias, tibi illatas, remiseras, Patrem caelestem etiam tua peccata remissurum. Illius diei memor esto, qua omnes de omnibus actionibus nostris rationem reddere cogemur. Perpende, si tibi peccatum aliquod expiandum sit, te jam unum verbum pronuntiando id posse. Delegati alii aurum, argentum, dona pretiosa tibi afferunt, ego nihil tibi propono nisi sacrosanctas leges, & hortor, ut Dominum nostrum imiteris, qui, quotidie nostris peccatis offensus, quotidianis nos cumulat Beneficiis! ne, obsecro! promissum, & spem meam confundas! si civitati nostrae ignoscas, gratia tua fretus, redibo; si irasci pergas, nunquam revertar, patriam abdicabo.

§. VI.

Theodosius Antiochenis ignoscit.

Flaviano ita perorante, Theodosius ægre lacrymas tenens, inquit: Quid mirum, si hominibus homines ignoscimus, postquam Dominus universi in terram descendit, servus pro nobis factus, & cru-

Hist. Eccles. Tom. IV.

l i i

ci

Sæculum IV.

A. C. 387.

p. 233.

ST. 30. 413
10. 2. 100
10. 4. 101
ST. 31. 10

ST. 32. 10